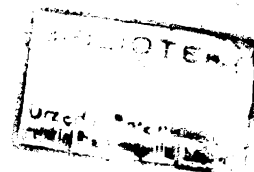

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 2092.

Paul Balke i Gustav Leysieffer
(Troisdorf, Niemcy).

Kl. 42 g 16.

029d.17100

Sposób wyrobu płyt dźwiękowych dla maszyn mówiących.

Patent dodatkowy do patentu Nr 1909.

Zgłoszono 4 sierpnia 1921 r.

Udzielono 22 maja 1925 r.

Pierwszeństwo: 19 października 1920 r. (Niemcy).

Najdłuższy czas trwania patentu do 18 kwietnia 1940 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy dalszego obniżenia kosztu płyt, wyrabianych podług zgłoszonego patentu Nr 1909. Osiąga się to w ten sposób, że z masy podług patentu głównego wyrabia się cienkie arkusze, które natłacza się lub któremi pokrywa się rdzeń, składający się z masy jakiegobądź rodzaju.

Możliwy, np. jest wyrób cienkich arkuszy aż do grubości 0,3 mm w przeciwieństwie do materiału szellakowego, używanego dotychczas dla wyrobu płyt dźwiękowych. Jasnym jest, że można wyrabiać płyty po bardzo niskiej cenie, skoro zastosuje się, jako nośnik podtrzymujący dla

takich cienkich arkuszy, tanią masę jakiegobądź rodzaju.

Można też postępować w ten sposób, że masą bardzo drobno sproszkowaną posypuje się rdzeń z taniego materiału, a całość potem sprasowuje się w rodzaj płyty. Jako masa dla nośników podtrzymujących, np. mogą służyć rdzenie, zrobione z żywicy z dodaniem mineralnych lub włókniстых materiałów, poza tem cienkie blachy metalowe, tektury zwykłe i preparowane, dykty lub podobne materiały. Wszystkie te materiały można łatwo pociągnąć masą, opisaną w patencie głównym.

Zastrzeżenie patentowe.

Płyta dźwiękowa dla maszyn mówiących i podobnych podług patentu Nr 1909, znamienna tem, że jako nośnik fonogramu, służy cienka warstwa masy podług paten-

tu Nr 1909 pozostająca zaś część płyty składa się z taniego materiału, wyrobionego w znany sposób.

Paul Balke i Gustav Leysieffer.
Zastępca: Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy,